

Fricz Tamás: A haza „deáki” bölcsei: Lendvai Ildikó, Kovács László

2014 július 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az elmúlt héten – még a szocialisták tisztújító kongresszusa el?tt – hírnökök jöttek, s pihegve szóltak: a szocialista párt nagy öregjei nem békélnek.

Lendvai, Kovács, Steiner, Szekeres és a többiek összehajoltak, s megalakították a Deák Ferenc Kört, céljuk pedig nem más, mint hogy újra és megint és ismét ?k fújják a posztkommunista passzázszelet.

Pedig már azt hittük, hogy ezek, a kádári kommunizmusból ittmaradt cenzorok és pártkatonák végre talán valóban háttérbe szorulnak a magyar közéletben, szimbolizálva azt, hogy Magyarországon befejeződik a nem kis mértékben elhúzódtott rendszerváltás. Reményeinket megerősítette az a tény, hogy a 2010-es vereségük után Mesterházy Attila – pártelnöki tevékenységének legfigyelemreméltóbb eredményeként – sikerrel szorította ki a közvetlen pártvezetést a nagy öregeket és terelte parkolópályára, s az is tény, hogy megkezdte a párt fiatalítását.

Ám amennyire hatásos volt a gerontokrácia párton belüli – most már látjuk: időleges – leküzdésében, annyira alkalmatlan volt arra, hogy pártját a tavaszi választásokon eredményre vezesse. Bukás az országgyűlési, majd még nagyobb bukás az európai parlamenti választásokon, így Mesterházy-nak nem maradt más hátra, mint felpattanni a motorkerékpárjára, és elhúzni a Jókai utcából.

A válság ezek után kódolva volt a szocialista párton belül. Ez be is következett, s a gyakran hét- vagy többfejű sárkánynak tűnő szocik fejetlen sárkánnyá változtak egészen szombatig, Tóbiás József elnökké választásáig. Lendvai Ildikó a kongresszusi beszédében látszólagosan visszavonulót fúj, de egy pillanatig se higgyük, hogy ? és „deáki” bölcsesség? társai lemondtak volna a pártelitbeli generáció-visszaváltásról, arról, hogy az öregek újra átvegyék a hatalmat a fiataloktól.

És ez az a pont, amikor feketén-fehéren megmutatkozik, hogy a (poszt)kommunisták tényleg különös anyagból gyúrt emberek. Képesek arra, hogy a legkülönfélébb rendszereknek az élharcosaivá váljanak, majd azok tönkretétele után a következő rendszerben ismét a vezető garnitúrában találjuk őket. Alkalmasak voltak a népi demokráciákat irányítani, majd a személyi kultuszra és totális elnyomásra épülő kommunista diktatúrában „helytállni”, ennek leverése után a kádári, pártállami diktatúra jeles vezetőivé avansáltak, majd utóbbi bukása után a parlamenti, többpárti demokráciában is – némi „botladozás” után – az élre törtek, és újra átvették az ország irányítását, egészen 2010-ig. S nemcsak különös anyagból gyúrt elvtársak Lendvaiék, hanem kortalanok is. Rajtuk nem fog az idő, ?k a kommunista-szocialista pártok vezetői kívánnak lenni az idő végzetéig...

A névválasztás pedig egészen parádés, érződik benne a szocialista tudatosság és csalhatatlanságérzet: Lendvai, Kovács, Steiner, Szekeres, Juhász és a többiek a deáki magaslatokban vannak. Ők a hazai bölcsei.

De fogjuk kicsit komolyabbra a szót: az a tény, hogy a posztkommunista „bölcsek” újra és újra felbukkanhatnak, szimbolikusan és egyben szimptomatikusan bizonyítja, hogy a szocialista párt egyelőre képtelennek mutatkozik a megújulásra. Ha Lendvai és Kovács még mindig felszínre tud törni a szocialista pártban, immáron ezredszer, akkor az MSZP helyzetét a leginkább Vörösmarty Mihály Előszó című versének sorával tudnám jellemezni a legplasztikusabban: „Most tél van és csend és hó és halál.”

Kihez, kikhez tudnak szólni a szocialista bölcsek, kiket képviselhetnek még? Nem nehéz a válasz: azoknak a nyugdíjaskorú, örökké MSZP-szavazó, többségében idős, özvegy asszonyoknak, akik érzelmi, törzsi alapon kötődnek Kádár Jánoshoz és az ő rendszeréhez. Férfjuk, talán ők is beléptek a pártba, kaptak biztos állást, tanácsi lakásba költözhettek az egyik lakótelepen, s volt minden vasárnap rántott csirkecomb (vagy karaj) az asztalon.

A fiatal szocialista politikusoknak – immáron Tóbiás Józseffel a párt élén – azonban pontosan tudniuk kell, hogy ez az elkötelezett szavazórétég biológiai okoknál fogva egyre szűkül, s legfeljebb a parlamenti küszöb átlépését tudja garantálni még ideig-óráig. Másfelől pedig azt is látni kell, hogy ez az idős, kádári szavazórétég már nem is annyira az impotenssé vált szocialista pártban, hanem a „Gyurcsán Feri” által vezetett DK-ban látja az ígéretes jövőt, hiszen a „Gyurcsán Feri” olyan harcias, olyan hetyke, mint annak idején Marosán György volt. (Azt persze nem veszik észre, hogy Gyurcsány politikájának tartalma homlokegyenest szembemegy az általuk nosztalgiával szemlélt kádári időkkel.)

Magyarul: az tényleg logikusnak, hogy Lendvaiék – ha újra bármilyen szerephez juthatnak a szoci pártban – nagyon rövid időn belül a DK alá próbálnák behúzni az MSZP-t, hiszen, Gyurcsány ide vagy oda, a nagy öregeket ugyan ki látná szívesen újra reinkarnálódni a baloldalon, ha nem a DK-t támogató idős szavazóbázis? A „deáki” bölcsek újbóli megerősödése tehát a szocialista párt végleges felmorzsolódását jelentené.

EZ EGY KÖVETKEZMÉNYEK NÉLKÜLI ORSZÁG?!

Meggyőződésem, hogy a politológus nem attól lesz tárgyilagos, ha távol tartja magát minden értéktől, és úgymond „semleges” marad.

Ebben az esetben ugyanis minden esemény, személy, jelenség azonos szintre kerül, s akkor Merkel, Obama, Hitler és Sztálin ugyanannak a semleges elemzésnek egyenrangú tárgyai.

Ellenkezőleg: a politológus alapértékekből indul ki, olyan közös alapértékekből, mint a szabadság, a demokrácia, az erkölcs és a nemzet.

Ha e kiindulópontokból elemez, értékel, kritizál, akkor marad tárgyilagos.

És nagyon fontos, hogy ne csak a hatalom felé forduljon, hanem a honpolgárok, a civilek felé is – sőt egyre inkább az utóbbiak, a demokrácia bázisa felé.

És mivel a politológus a közösség ügyeinek megértésén fáradozik, rendelkezik olyan többlettudással, amelyet a közjó érdekében a közösség felé tárhat.

De ez már a szocialisták gondja.

A végére már csak egy költői kérdés marad. Istenem, mondd meg, vajon lesz-e valamikor valaki ebben az országban, aki magától észreveszi, hogy már nincs szükség rá, hogy éppen ? az akadály a megújulásnak – s ebből levonja a megfelel? konzekvenciákat! Mondd meg, ki lesz az els?, aki képes lesz erre Magyarországon!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
